

Минаючи мов сон або старе кіно...

Кость Москалець

Вікторові Морозову

Минаючи мов сон або старе кіно,
ідуть легкі дощі всесвітньої печалі.
Кружляє чорний диск і пахне свіжим чаєм,
і світиться у ніч одним-одне вікно.

Це шурхотіння слів і втомлених речей,
ці жести, що ростуть і тануть неквапливо,
утворюють на мить дорогоцінне шкливо,
в той час, коли усе, без сумніву, тече.

І, може, саме так збувається "т е п е р", —
у снах або дощах, поезіях чи кінах,
у мандрах по чужих та рідних країнах,
у всьому, що собі народжує т е б е.